

Poděkování

V neděli 28.10., kdy si náš národ připomínal 100 let výročí vzniku Československa, jsme si v našem farním kostele připomněli 90 let od posvěcení základního kamene tohoto kostela.

Myslím, že je dobré si připomenout, že svěcení probíhalo v době, kdy se jednalo o budoucí duchovní správě kostela a kdy biskup naléhal, aby byl kostel postaven, dokud jsou v Židenicích nějakí věřící. Kostel byl Spolkem budován pro věřící a z darů věřících v Židenicích. Každý nějak přispěl svým darem do společného. Kostel povstal z darů a touhy obyčejných neobyčejných lidí.

Jsem přesvědčen, že se kostel podařilo postavit včas a i dnes můžeme žasnout nad počtem věřících, kteří do něj pravidelně přicházejí.

Rok 1935 přinesl po mnohaletém úsilí posvěcení kostela, které však neznamenalo zastavení prací na kostele. Dál bylo třeba budovat a dovybavit kostel, aby mohl plně sloužit svému účelu. Dá se říci, že se s pracemi nikdy nepřestalo a nikdy asi nepřestane. Nejde totiž jen o vybavení kostela mobiliárem neživým. Myslím si, že daleko více práce dá zbudovat onen duchovní chrám z našich srdcí. A i tady si myslím, že se

máme čím pochlubit, s Boží pomocí se nám daří dál a dál pracovat na chrámu, kterým jsme my všichni společně. Neobejde se to bez nasazení mnoha jednotlivců, ale i celého společenství. Čas od času se snažím poděkovat buď jednotlivě nebo všem společně při různých příležitostech.

Stále mi to ale připadalo nějak málo. V mém srdci rostla touha poděkovat každému z vás. Nevím sice, co všechno pro farnost obětujete, neb některé vaše „dary na oltář“ nejsou vidět lidskýma očima. Důležitost vašich modliteb, obětí, darů a práce vidí v celistvosti jen Pán.

V těchto myšlenkách se zrodila kartička, kterou jste dostali v neděli nebo ji dostanete, když se zastavíte v sakristii. Nebo vám ji někdo přinesl či přinese domů či tam, kde se teď pro farnost obětujete. Kousek papíru s Božím slovem a mým poděkováním, který provází moje prosba, aby vás Pán za vše odměnil. Kartička, která nám má připomenout, že pracujeme na jednom díle podle darů, které každému z nás Pán dal. Kéž je pro některé z nás i povzbuzením, že má smysl dál pracovat na společném díle v naší farnosti. Pán Bůh zaplať a díky všem i každému.

Navzdory tomu, co jsem právě napsal, si dovoluji ještě zvlášť poděkovat paní Ludmile Javorové za dlouholeté vedení lektorské služby. Jedna služba Vám, paní Ludmilo, skončila a Pán Vám už jistě ukázal další. Díky za vaše oběti a modlitby. A Vás, kteří paní Ludmile vděčíte za cokoli, vyzývám, nebojte se jí to říci a nebojte se poděkovat za ni Pánu a prosit Ho, aby ji dál vedl k sobě.

Váš farář Petr Beneš*

Kalendář naší farnosti

MODLITBA NA HŘBITOVĚ

4. 11. 2018

Tradiční modlitba za zemřelé na místním hřbitově v Židenicích. Začátek v 15:10 hod. u kříže.

VEČERY CHVAL

4. 11., 25. 11. a 16. 12. 2018

v 19:30 hod. v kostele

PŘÍPRAVA NA BIŘMOVÁNÍ

Od 31. října 2018 probíhá příprava na biřmování. Setkání budou probíhat každou středu od 19:00 do 20:00 hod. na oratoři kostela.

BULHARSKO

O roce života v této zemi.

9. 11. 2018

v 19:00 hod. na oratoři kostela

BURZA OBLEČENÍ

V sobotu 10.11.2018 se na faře koná každoroční BURZA celoročního oblečení pro děti od 0 do 15 let.

FARNÍ OTEVŘENÉ SPOLEČENSTVÍ

20. 11. 2018

11. 12. 2018

8. 1. 2019

v 19:00 hod. na faře v učebně

MIKULÁŠSKÁ BESÍDKA

5. 12. 2019 v 17:00 hod.

PLES FARNOSTI

19. 1. 2019

podle www.farnostzidenice.cz

Výročí

8. 11. Před 85 lety (1933) se narodil náš bývalý kostelník, pan Michal Baďura. Na jeho dlouholetou obětavou službu stále s vděčností vzpomínáme a vyprošujeme mu věčnou radost v Božím království.

Redakce

Pozvání do farního klubu

Haló, haló, spáči, farnost Tě volá. Umíš uvařit čaj? Umíš uvařit kávu? Umíš se usmívat? Chceme Tě pozvat. Přijď sobě i ostatním zpříjemnit neděli. Neděle je nám dána pro radost Boží i naši. Má to být výjimečný den v celém týdnu. Je to den, kdy se můžeš víc věnovat Bohu, rodině, dětem i přátelům.

My máme možnost setkat se známými i neznámými z naší farnosti v klubu. Každá farnost tuto možnost nemá. Tak se stav do farní kavárny, která je v klubu Václav na faře. Využij té možnosti a udělej radost sobě i druhým. A neboj se. Pojď utužovat farnost v jedno společenství. Udělej si neděli slavnostní, ta hodinka tě nezdrží, ba naopak budeš obohacený.

Vlasta Šimoníková

Hřbitov

Zaklíněn ve své ticho tisové,
popsán písmem pokořených čel,
na co ještě čekáš hřbitove,
co jest, co jsi ještě neslyšel?

Učiněný k hloubce mlčení,
jíž modlitba nedosáhne dna,
koho těšíš marnou zelení,
do níž stoupá od kořene tma?

Mezi prsty rovů jara mneš,
ptačí zpěv a kovy slunečné.
A co zbývá není více než
trochu divné vůně sladce zbytečné,

kterou vítr nejtišší jen smí
potřásati v loktuši.
Sesouvá se mlčky nad námi,
mráčkem práchně lehne do duší.

Na nás, na nás čekáš, přistave?
Koráb je schystán v krátkosti.
Přes vlny tvých hrobů váhavě
sklouzne ... Kružte, kruhy věčnosti.

Václav Renč (1911-1973)

SIARD – Zpravodaj křesťanů z Juliánova, Vinohrad a Židenic

Vydává Římskokatolická farnost u chrámu sv. Cyrila a Metoděje, Nopova 84, 61500, Brno, tel. 548 530 034.

Připravuje redakční rada, za obsah článků odpovídá autor. E-mail redakce : siard@email.cz

ZPRAVODAJ JE NEPRODEJNÝ, URČENO VÝHRADNĚ PRO VNITŘNÍ POTŘEBU

Finanční příspěvky pro farnost lze zasílat na účet č. **29 00 49 19 16/2010** nebo na účet určený pro dary – **21 00 49 19 18/2010**

k určení účelu daru slouží specifický symbol : **1** - pro mládež a děti, **2** - provoz farnosti a energie, **3** - platy zaměstnanců,

4 - potřeby pro pastorační, **5** - opravy, **6** - stavba nového farního domu, **7** - meditační zahrada na Cyrilce

Variabilní symbol : Vaše IČO nebo rodné číslo

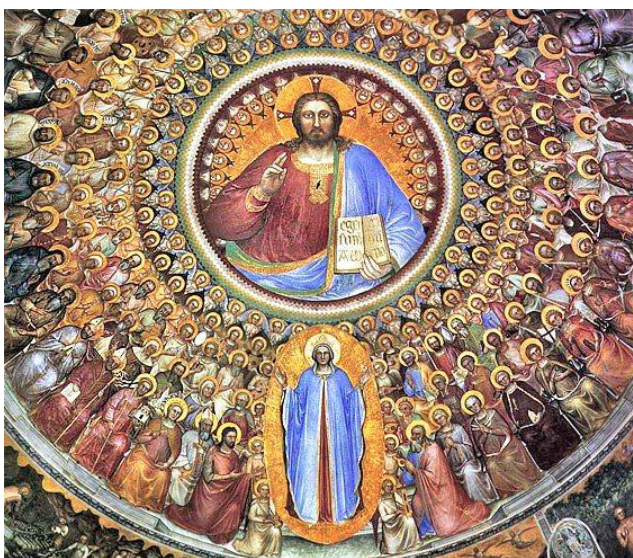
Další číslo vyjde 25. 11. 2018, uzávěrka příspěvků 11. 11. 2018

Svatost lidu

Slavnost Všech svatých (1.11.) nám připomíná, že všichni svatí, kteří už dosáhli slávy nebe, se za nás u Boha přimlouvají. Oni s námi, žijícími na této zemi, tvoří jedno společenství církve.

Když sv. Pavel říká Soluňanům, že „Boží vůle je jejich posvěcení“ (srov. 1 Sol 4,3), dává jasně najevo, že křesťan žije na této zemi proto, aby dosáhl svatosti.

Nyní však pro mnohé křesťany, kteří jsou jimi jen podle jména, a pro lidi ponořené do víru světa už jen samotné slovo „svatost“ zní zastarale. Je spojené s minulou dobou středověkých způsobů, nebo s nepochopitelnými či uzavřenými místy, jako jsou kláštery, u jiných s utkvělou myšlenkou lidí slabého ducha.

Zrychlování současného života, které vyrazí dech, sdělovací prostředky, které berou všechnen volný čas a nenechávají prostor k přemýšlení a kladení otázek po důvodu věcí, to vše způsobuje, že myšlenka svatosti se stává zcela lhostejnou nebo alespoň nedůležitou.

Jiní nenacházejí cestu: „Jak se stát svatým? To je slovo! Jakou cestou se dát? Snad činit pokání jako velcí světci? To ale není pro naši dobu, ačkoli do jiných dob to možná patřilo. Snad je třeba se hodně modlit? Dělal bych to, kdybych věděl, že je to moje cesta. Snad darovat se Bohu a nechat se formovat poslušností k představenému ...? Avšak ani to se nehodí pro dnešní mentalitu. Dnešní člověk zná svou důstojnost a přijímá svou odpovědnost.“

Ať už v době moderní nebo v minulosti, svatost je to jediné, k čemu má člověk směřovat.

Je-li to někomu snad nyní lhostejné, nebude tomu tak stále. Jednoho dne z toho bude každý zkoušen, neboť poslední soud bude o lásce k bližnímu a ta není možná bez lásky k Bohu. A s láskou k Bohu jde ruku v ruce dokonalost a svatost. Svět, národ, člověk a především křesťan, pokud si neklade závažné, vznešené, vysoké a hluboce lidské cíle, bývá poražen hned na začátku.

Jaká cesta vede ke svatosti i v dnešní době?

Sv. Terezie z Avily, velká a svatá učitelka církve, říká: „K tomu, abychom se modlili, nepotřebujeme ani čas, ani samotu. Potřebujeme lásku. Nemůžeme se vždy modlit, ale můžeme vždy milovat. Milovat Boha znamená plnit jeho vůli. Tu může konat každý člověk, každý křesťan, a vždy.“

Myslím si, že plnit vůli Boží – to je moderní cesta ke svatosti.

Není třeba vstupovat do kláštera, není třeba zasvětit se Bohu nebo stát se knězem. Stačí dělat to, co Bůh od nás chce.

Kdy? – Stále.

Ale poznáme Boží vůli? – Jistě!

Znamená to dodržovat přikázání, plnit povinnosti svého stavu, poslouchat hlas svědomí, v němž promlouvá Bůh.

A se stále větší dokonalostí.

Kéž se nám to s Boží pomocí daří.

P. Josef Večeřa, farní vikář

Být lektorem

Obnova liturgie po II. vatikánském koncilu zavedla mimo jiné službu lektora, jehož úkolem je předčítat z Písma svatého, které má při slavení liturgie mimořádný význam. Nejde totiž pouze o slovo lidské, ale o slovo Boží, a to je skutečně živé! To musí mít lektor neustále na paměti. Předčítat Boží slovo při liturgii je výkon laického kněžství, proto k němu má lektor přistupovat s odpovědností, úctou a pokorou.

Milý lektore, raduj se a važ si toho, že si tě Pán vybral jako nástroj a smíš Mu sloužit. Lektorská služba jistě prohloubí tvůj život s Bohem. Nejde však jen o nějaké přečtení úryvku z Písma při mši svaté, důležité je snažit se pochopit význam čteného a s pomocí Ducha svatého daný text zprostředkovat věřícím. K tomu je nutná příprava – domácí i společná.

Domácí příprava, pravidelná, zahrnuje každodenní setkávání s Pánem při modlitbě, což jistě dělá každý věřící člověk. Jak jinak poznáme Boha než tím, že s Ním denně mluvíme? Specifickou domácí přípravu může

lektor pojmut ve dvou rovinách – technické a duchovní, které spolu úzce souvisí. Pouhá technická příprava – přečíst si předem daný text, který bude lektor v kostele číst, rozmyslet si frázování, pauzy a nádechy, ideálně přečíst si úryvek nahlas a nechat zhodnotit někoho z rodiny – by byla málo. Podpoří ji duchovní příprava – přečíst si daný úryvek a vzít si jej k modlitbě, nechat promluvit Pána o významu textu pro současný život můj i ostatních lidí.

Společná příprava na setkání lektorů jednou měsíčně nespočívá pouze v zapsání služeb na další měsíc. To je možné udělat kdykoliv během měsíce, vždyť rozpis služeb je v sakristii na stolku... Protože víme, že lektorská služba je důležitá (vždyť lektor je nástroj Boží!), je rozumné se společně setkávat, modlit a vzdělávat se, vytvářet společenství. Společný výklad Písma pomůže druhým otevřít nové obzory a lépe proniknout do tajů Božího slova. Společná příprava tedy podpoří domácí přípravu, a myslíme-li to s lektorskou službou vážně, neměli bychom vzdělávání a formaci podceňovat.

Na závěr praktická informace – lektori se scházejí pravidelně poslední pátek v měsíci (není-li uvedeno jinak) po večerní mši sv. v učebně na faře. Aktuální rozpis lektorské služby včetně termínu příštího setkání naleznete v sakristii na stolku. Jsme otevření i novým zájemcům o lektorskou službu.

S případnými dotazy se obraťte na tel. číslo 731 190 054.

Monika Doležalová

Malé ohlédnutí za židenickými hody 2018

Ve dnech 20. a 21. října 2018 se uskutečnily tradiční židenické hody, které byly v pořadí již 21. v obnovené tradici. Početná chasa i dětské krojované skupiny se s námi podělily o své taneční umění a všichni přítomní jsme mohli sdílet radost z této slavnosti.

Několika fotografiemi si můžeme připomenout radost ze společného slavení pod májou, při zábavě i při slavnostní bohoslužbě.

Redakce s využitím fotokroniky V. Šulce

Příprava stavění máje.

Radostná taneční nálada pod májou.

Večerní hodová zábava.

Slavnostní bohoslužba.

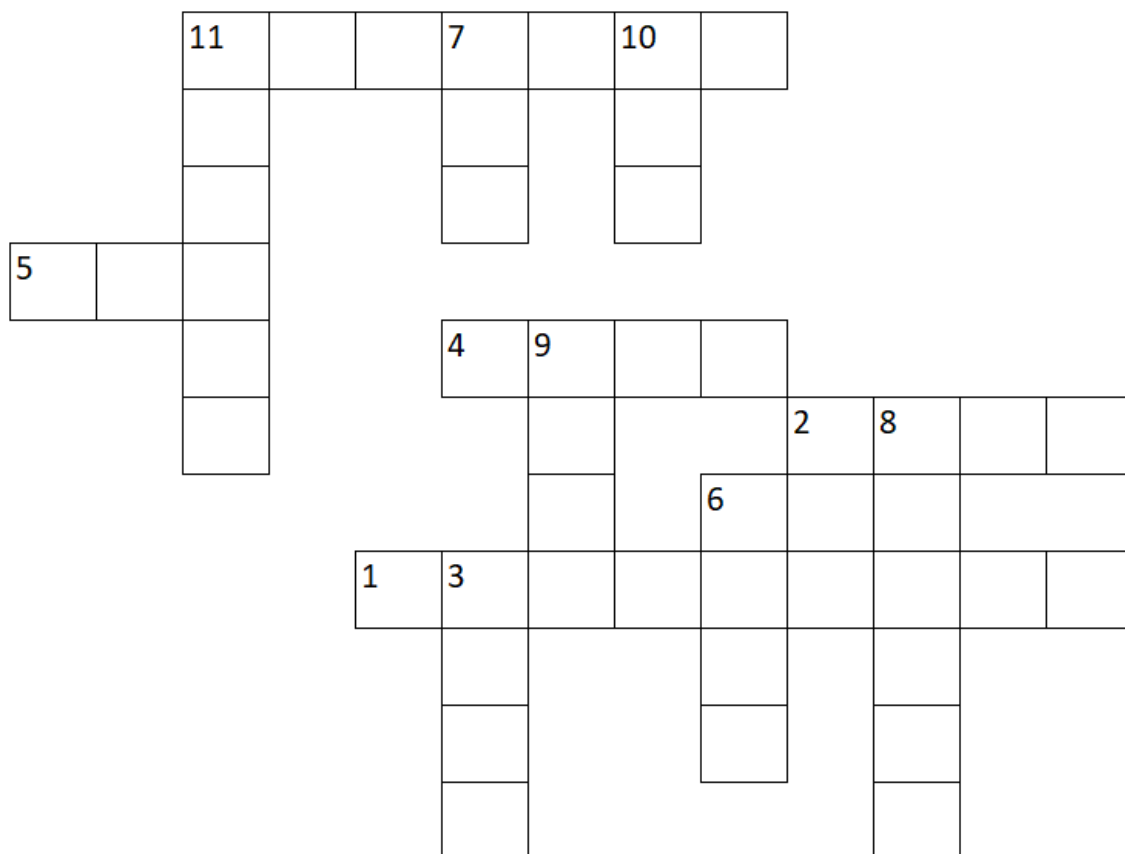
Taneční zakončení před kostelem.

Okénko nejen pro děti

Milí farníci a věrní luštitelé!

Milí luštitelé! V dnešní křížovce se dozvíte zase něco nového – tentokrát o Adamovi a Evě a jejich synech. Vezměte si tedy do ruky Bibli, nalistujte knihu Genesis a pusťte se do luštění.

DOLŮ

- 3. Kainův první syn (Gen 4:17)
- 6. Rajská zahrada
- 7. Země, kde se usadil Káin (Gen 4:16)
- 8. „Vydá ti jenom trní a hloží a budeš jíst polní ... (Gen 3:18)
- 9. První muž
- 10. První žena
- 11. Abelovo povolání (Gen 4:2)

ROVNĚ

- 1. Kainovo povolání (Gen 4:2)
- 2. Adamův druhý syn
- 4. Adamův první syn
- 5. Adamův třetí syn
- 11. „Budeš-li obdělávat půdu, už ti nedá svou sílu. Budeš na zemi ... a štvancem.“ (Gen 4:12)

T. Veselá